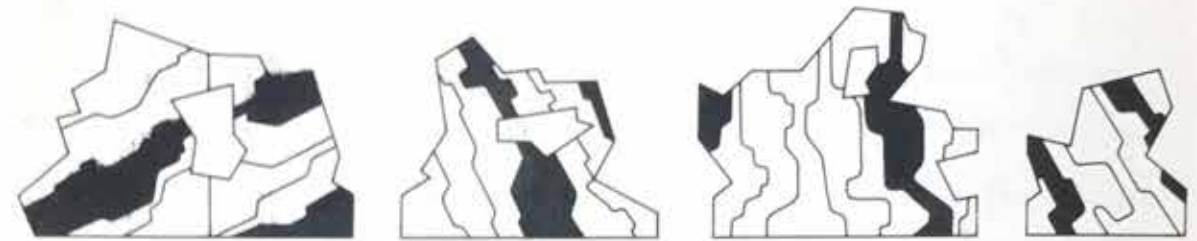

ภาควิชาศิลปการละคร

คณะอักษรศาสตร์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปลายทางที่ความบ้า

อะลา ซากอร์สกี (ASA ZAGORSKI) กำกับการแสดง

บรูซ แกสตัน (BRUCE GASTON) กำกับดนตรี

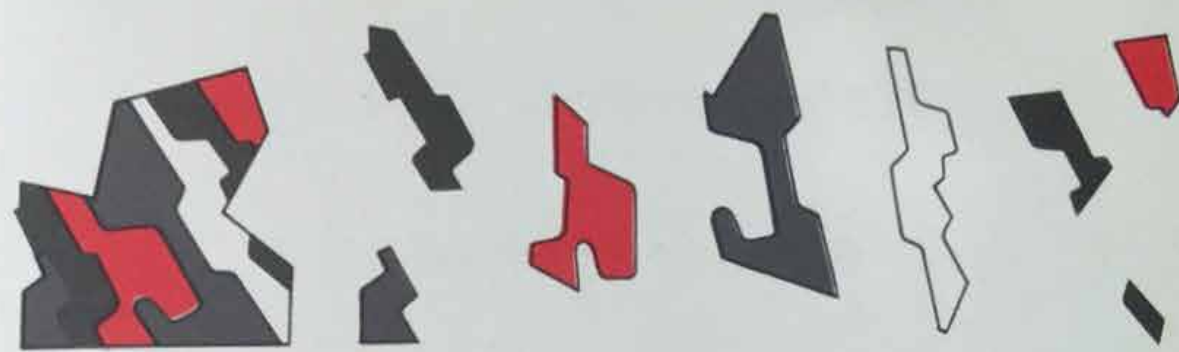
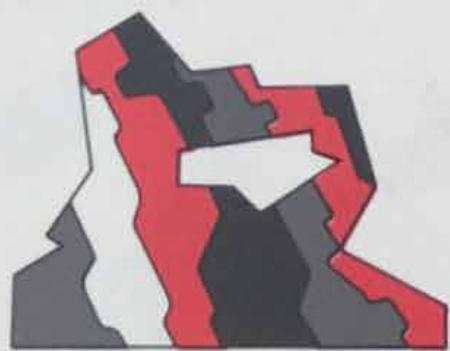

“ปลายทางที่ความบ้า” ละครร่วมสมัยที่ภาควิชาศิลปการละคร คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จัดแสดงขึ้นในปี 2532 นี้ เป็นละครที่แหวกกรอบของละครเวทีที่เราเคยนำเสนอมา ซึ่งเป็นรูปแบบละครที่จัดอยู่ในกลุ่มแนวหน้าของละครเพื่อการทดลอง - ค้นคว้า (avant garde experimental theatre) อันเป็นพัฒนาการทางละครสากลในยุคปัจจุบันที่นักการละครกำลังอยู่ในระยะของการนำเอาเทคนิคต่าง ๆ ทางการละคร มาทดลองผสมผสานกันเพื่อแสวงหารูปแบบใหม่ของละครตามแนวทางของแต่ละคน

“ปลายทางที่ความบ้า” เป็นละครที่ได้แนวความคิดมาจากบทละคร เรื่อง **Asylum** ของ Jerome Mc Donough การจัดการแสดงครั้งนี้รับอิทธิพลมาจากศิลปะแบบนามธรรม (Abstract art) โดยผสมผสานสื่อทางการละครด้านต่าง ๆ อันได้แก่ทางด้านการแสดง ลีลา การเคลื่อนไหว นาฏลีลา การใช้ส่วนต่างๆ ของร่างกายสื่อความหมาย ละครใบ้ ฯลฯ ทางด้านองค์ประกอบศิลป์ ได้แก่ ฉาก เทคนิค แสงสี เครื่องแต่งกาย และทางเสียงดนตรีที่มาจากเครื่องดนตรี และเสียงธรรมชาติ โดยสื่อเหล่านี้ ได้ถูกเลือกมาผสมผสานกันตามความเหมาะสมและเต็มไปด้วยความหมาย เพื่อสื่อออกมาเป็นภาพ

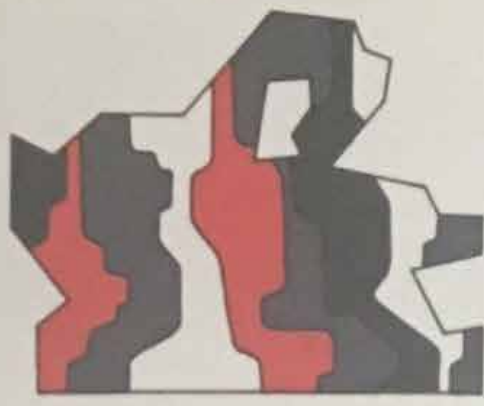
ความคิดและจินตนาการจะไม่ถูกจำกัด วิจารณ์ญาณ ประสบการณ์ และพื้นฐานความคิดส่วนตัว จะสร้างสรรค์ความเข้าใจตามแบบของท่านเอง อย่าปล่อยให้บรรดาสื่อในการชมละครของท่านติดขัดอยู่กับความหมายของเรื่องราวที่นำเสนออย่างต่อเนื่องและเป็นเหตุเป็นผล แต่ปล่อยให้ภาพและเสียงที่ปรากฏอยู่ต่อหน้านำพาความคิดของท่านไปสู่ความหมายเอง

“ปลายทางที่ความบ้า” จึงเปรียบเสมือนโลกจำลองของมนุษย์เราที่เต็มไปด้วยการกระทำที่ไม่สามารถหาเหตุผลว่าทำไปเพื่ออะไร ภาพที่นำเสนอเสมือนกระจกเงาที่สะท้อนภาพที่ตัดทอนมาจากชีวิตจริงที่เกิดขึ้นรอบข้างตัวเราทุกคนในโลกที่มีกระจกเงารอบด้าน ที่ไม่มีทางออก

Getaway
สำหรับผู้ชาย 8555 ตามที่ไป 8555 ตามที่

Thai
Smooth as silk.

“ปลายทางที่ความบ้า” เป็นละครเกี่ยวกับโลกที่เราอาศัยอยู่ ทั้งในความหมายของโลกกว้างใหญ่ที่เป็นส่วนหนึ่งของจักรวาล พร้อมๆ ไปกับโลกใบเล็กของเราซึ่งเราถูกจำกัดเขตให้ทำอะไรได้และทำอะไรไม่ได้ในชีวิตของเรา ละครเรื่องนี้เสนอภาพของชีวิตคนกลุ่มหนึ่งในลักษณะที่ใช้สัญลักษณ์เป็นสื่อ ถ้าเปรียบกับภาพเขียน เราจะได้ภาพเขียนแบบแอบสแตรกต์ ซึ่งก้าวออกมาจากรูปแบบของการนำเสนอโดยใช้ลักษณะเหมือนชีวิตที่เรารู้จักและพบเห็นอยู่ทั่วไป ลักษณะแอบสแตรกต์ในละครนี้จะนำเสนอเฉพาะส่วนสำคัญและอาจจะหักเหออกจากความเหมือนชีวิต ไปสู่สิ่งที่ไม่อาจชี้ชัดได้ตายตัวและไม่จำเป็นต้องแจ่มแจ้งและบรรยายเรื่องโดยละเอียด ทั้งนี้เพื่อจะแสดงออกถึงอารมณ์และความรู้สึกของตัวละครด้วยสีสรรูปร่าง และพื้นผิวแท้ ๆ ของความรู้สึก โดยที่เราจะเสนอละครออกมาด้วยเสียงสีสรรูป การเคลื่อนไหว เช่นเดียวกับด้วยคำพูด

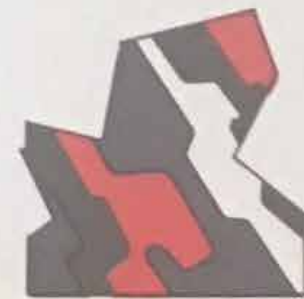
ละครแบบแอบสแตรกต์ของเรามี 2 มิติ กล่าวคือ ทักษะของผู้ชม และทักษะของผู้แสดงจะต่างออกไป ไม่มีความผิดและความถูกต้องในการดูละครประเภทนี้ ขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคลที่จะได้รับความรู้สึกและประสบการณ์ที่แตกต่างกันออกไป และนี่คือประเด็นสำคัญของการเสนอละครแนวนี้ให้ผู้ชมได้ดูและรู้สึกตอบสนองไปตามที่จะฟังมีฟังเกิดขึ้นสำหรับแต่ละบุคคล”

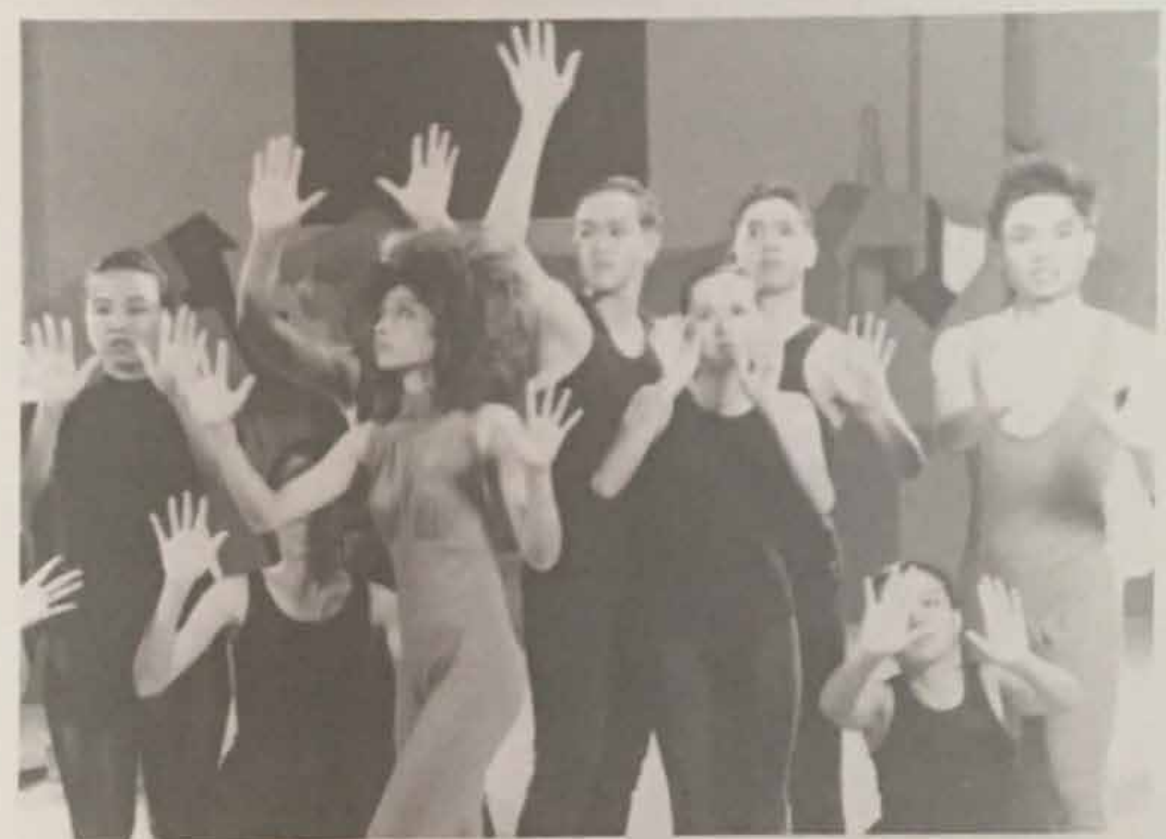
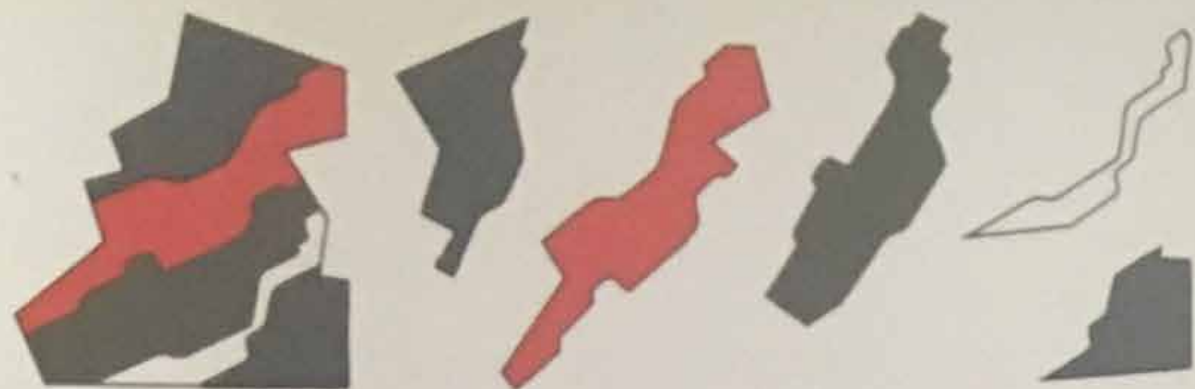
อะสา ซากอร์สกี

ข้อเสนอ 11 ประการเกี่ยวกับดนตรี

1. ดนตรีเป็นสภาพจิตในช่วงที่จิตใจกำลังเคลื่อนไปสู่สมาธิ
2. ดนตรีเป็นสะพานระหว่างประสบการณ์ของคนหลายคน
3. บางคนใช้ดนตรีเป็นเครื่องแสดงความเป็นตัวของตัวเองที่แตกต่างไปจากคนอื่น หรือสังคมอื่น สิ่งนี้ควรได้รับการยอมรับเสมอ
4. บางคนใช้ดนตรีเป็นทางแห่งการค้นคว้าความเป็นจริงในจักรวาลซึ่งมนุษย์ทั้งหลายอาศัยอยู่สิ่งนี้ควรได้รับการยอมรับด้วยหรือไม่
5. ถึงเวลาหรือยังที่นักแต่งเพลงควรจะต้องรวมกลุ่มกันเพื่อปกป้องสิทธิอันชอบธรรมของปัจเจกชนในอันที่จะแสดงผลงานของตนอย่างเป็นทางการเป็นอิสระเสรีและเป็นธรรม
6. ดันไม้พูดได้ไหม
7. ที่นกร้อง เรียกว่าร้องเพลงได้หรือไม่ หรือว่าเพลงเป็นเรื่องของมนุษย์เท่านั้น
8. ดนตรีเพื่อคนหรือว่าคนเพื่อดนตรี
9. ดนตรีมิใช่เพื่อการบันเทิงหรือเพื่อการสร้างความนิยม
10. ดนตรีเพื่อแสดงอัจฉริยภาพ
11. จิตวิญญาณนำไปสู่ลมหายใจ นำไปสู่เสียง นำไปสู่ความหมาย ความหมายคืออะไร มิใช่ดนตรีแต่เป็นความเจียบที่คนหลายคนเข้าใจร่วมกัน

บรูซ แกสตัน

คณะผู้จัดทำ

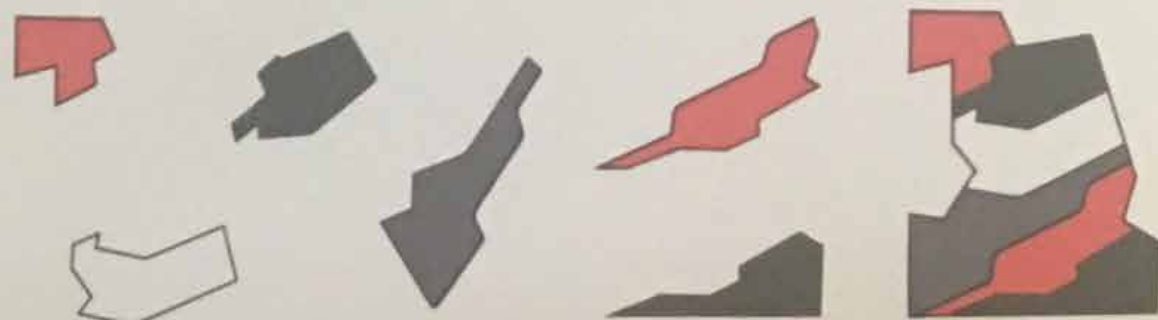
อะสา ซากอร์สกี
 บรูซ แกสตัน
 คณิต คุณาวุฒิ
 ซูไรมาน เวศยาภรณ์
 พรวรรณ ดำรง
 ชนประคัลภ์ จันทร์เรือง
 อ่ำพล สุวรรณจิตร
 นลินี สีตะสุวรรณ
 เสาวนุช ภูวนิชย์
 สิทธิพงษ์ สุขพนิชนันท์
 นพมาศ ศิริกายะ

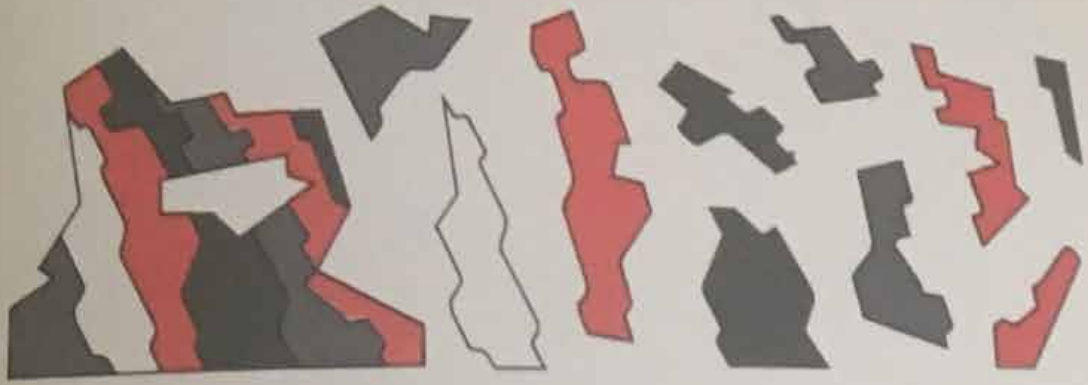
กำกับการแสดง
 กำกับดนตรี
 ออกแบบฉาก
 กำกับเทคนิคและออกแบบแสง
 ออกแบบเครื่องแต่งกาย
 ที่ปรึกษาฝ่ายการเคลื่อนไหวในการแสดง
 ที่ปรึกษาฝ่ายแต่งหน้า
 ประชาสัมพันธ์
 บัณฑิต/เทร่ญญิก
 ถ่ายภาพ
 อำนวยการแสดง

ขอขอบคุณ

พล.อ.วีระ กิจจาทร
 เกษม จันทรน้อย
 คุณกัลยา ชาตียนันท์
 คุณวารยา พึ่งตนเพียร
 คุณมุขติ ฤทธิพนธ์
 โรงพิมพ์ศิลป์บุญ

เครื่องสำอางเพ็ช
 ร้านเอส แอนด์ พี
 บริษัท เสริมสุข จำกัด
 บริษัท ไทยน้ำทิพย์ จำกัด
 บริษัท กรีนสปอตแห่งประเทศไทย จำกัด
 สื่อมวลชนที่ให้การสนับสนุนทุกท่าน

รายชื่อนักแสดง

กลุ่มพูด

ดั่งกมล ณ ป้อมเพชร์
รื่นฤดี ชาญศิลป์
กิตติ แจ่มวัฒนะ
พัลวิ กะวีรัต
จูลี มณีเลิศ
กุลธิดา มณีรัตน์
ปวิตร มหาสารินันท์

กลุ่มคีตกร

โชติรส วิบุรย์ลาภ
วีระ สงวนกิตติพันธ์
สิตา ฮ่าวสุคนธ์
ไพพรรณ พิกสุวรรณ

กลุ่มคิด

อาทริ วณิชตระกูล
นพวรรณ แก้วมณีกรังษี
ประภาพร พงศ์ประสิทธิ์
อุดมพร ชันไพบูรณ์
รัตเกล้า อามระดิษ
ชัยวุฒิ จิตต์กุล
ญิบพันธ์ เนียมก่องกิจ
วรารัตน์ วรวิรักษ์

กลุ่มเงียบ

โสมพรรณ พิมพ์อักษรณ์
दनัย ชิ่งสัมปทาน
เดชดำรง เลิศคฤหเดช
ทวี หล่อเจริญผล

ลูกคู่

ปัทมา สีวาระวิโรจน์
หรรษา ลิ้มเกรียงไกร
ทิวลักษณ์ โชควัฒนา
ชนิดา ชูเวทย์
ภารวี กิจจาทร
อารีพันธ์ วันทอง
ก่าแหง พัฒนอริยารกุล
ธีรชาติ จิตรธรรมวงศ์
กุลสุรางค์ สุวรรณ
วรรณรัตน์ โสภณพิศ
กสิณ ลิ้มปิสุต
อภิวันท์ โชคพงษ์พันธ์
โสพิส เกษมสทลีน

รายชื่อผู้ร่วมงาน

ฝ่ายกำกับเวที

ณัฐจิรา เสาวลักษณ์
สมบุญ กุศลจริยาภิรักษ์
ปวิตร มหาสารินันท์

ฝ่ายฉากและเทคนิค

วิภาวี วัจนะพุกกะ
เพ็ญศิริ ศรีเศรษฐ์
จิตสุตา รูปงาม
วรรณนิยา เมืองสุข
ระจิตต์ ศิริพรหมสมบัติ
จรัสรัตน์ โอวาทภัสส์ช
ปวีณา จินต์สวัสดิ์
จินดาพร เทียงธรรม
ผจญ มณีนิล
สุชาติ แก้วสุข
ชัชชัย ธรรมมโนวานิช
มณฑิยา พงเพชร
รัตวี เลิศฉาย
พินิจ มณีนิล
อรุณพร คำสอน
วิบูลย์ มากุลสวัสดิ์อุดม
พีระพัฒน์ ชีวีวัฒน์

ฝ่ายแสง

ชัชชัย ธรรมมโนวานิช
สุชาติ แก้วสุข
ผจญ มณีนิล

จักรวาล วัชโรภาส
ปาริชาติ บุรณชนิด
ภัทร ตำนอุตรา

นิสิตวิชาการใช้แสงสำหรับเวที

ฝ่ายเครื่องแต่งกายละคร

จันทร์ภา ศิริุตมานนท์
นิสรา วัชรตนโสภณ
นนุช เอกสุข
ปรีชญา วิจัศจรรย์สิน
มริสสา ชวัลย์สุภฤกษ์
สุรัตน์ เหล่าเลิศพงษ์
อาภาภรณ์ ภาวรรณิต
เสาวนีย์ สุวรรณนิเกษ
อริสสรียาภรณ์ มหัทธนานนท์
กมลทิพย์ ตระการวณิช

ฝ่ายอำนวยความสะดวก

ภัทร ตำนอุตรา
นิลบล ศิริเลิศ
พิศนาลัย ไวทยการ
โสมพรรณ พิมพ์อักษรณ์
จันทร์ภาไพ สุทธิศิริ
อุดมสิน ชาญเมธี
ช่อม ชาญกิจ
เสรี พงษ์ชวาน้อย

